

swjernych, kaž swjerny by ty: Te swjaski tej' lubosze wobnowicz chzyl, so w myslach tu czistych a khodzenjach wjestych bych sawostacz mohł.

11. Pšchindž, mjere tych duschow, so swjedomnja snaja ton wotpocžinł tvoj, so wobstajnje duschje troscht nebeski maja; stup bliže, budž moj a k troschtej tym duscham to słowczko nyd' praj: Budž spokojom sašo, rječ Sbožnik wsja na šo a da czi šwoj raj.

12. Pšchindž, lubosze płomjo, a horjazu hjezu do wutrobow kładž, so w mojej kaž w twojej mam wutrobi swjezu, mi š lubosžu radž. Sa khoroj mi luboš do wu-

troby staj, so žiwjenje moje wscho wostane twoje, to š hnady mi daj.

13. Pšchindž, wešelow žorło, czjer nebesku radoš a napeln nas š nej', daj do brotu Božu nam woptacz, daj žadoš, kiž sa tobu stej'. Na swjeczi š tym nesruna žadyn šo loscht; schtuž tebe je dostał a pschi tebi wostał, ma wobstajny troscht.

14. Pšchindž, džjeczatswa swjedko, nech Abba ja wolam, mysl džjeczazu mam a słubenje w słowi sa wjeste tež sšhowam, to sasygluj šam, so džjeczi a herbojo nebesow my tu wešeloš mamy, cžesz Bohu wschu damy a sbožni tu šmy.

Wot człoweka, kotryž Boha se spjewanjom cžeszicz dyrbi.

Wot sbožneho schtanta, w kotrymž won wot Boha je stworeny byl.

138.

Liebe, die du mich zum Bilde.
Słoš: Božo, šneže teho swjeta.
Lubosz, ty po twojej hnadzi by me swjatoh' stworiła, by me po tym rješchnym

padži sašo š sbožom wobdała! Luboš! ja šo poddam czi, chzu tvoj wostacz wobstajnje.

2. Luboš, me by wu swolika predy hacž bjech płodženy; luboš, ty by na-